

David 8 – eeuwigheidszondag

Kerntekst: Psalm 31 (met op de achtergrond het conflict met Absalom (2 Sam.13-18))

Liturgie

- Lezing: Psalm 31

¹Voor de koorleider. Een psalm van David.

²Bij U, HEER, schuil ik,
maak mij nooit te schande.
Bevrijd mij en doe mij recht,
³hoor mij,
haast u mij te helpen,
wees voor mij een rots, een toevlucht,
een vesting die mij redding biedt.

⁴U bent mijn rots, mijn vesting,
U zult mijn gids zijn, mij leiden, tot eer van uw naam,
⁵mij losmaken uit het net dat voor mij is gespannen,
U bent mijn toevlucht.

⁶In uw hand leg ik mijn geest,
HEER, trouwe God, verlos mij.
⁷Wie armzalige goden vereren – ik haat ze,
ik vertrouw op de HEER.

⁸Ik zal mij verblijden, juichen over uw trouw,
want U ziet mijn ellende,
U kent de nood van mijn ziel,
⁹U laat niet toe dat de vijand mij insluit,
U geeft mijn voeten de ruimte.

¹⁰Heb erbarmen, HEER,
want ik verkeer in nood,
mijn ogen zijn gezwollen van verdriet,
mijn ziel en mijn lichaam verkwijnen,

¹¹mijn leven verloopt in ellende,
zuchtend slijt ik mijn dagen,
door eigen schuld slinken mijn krachten,
tot op mijn botten teer ik weg.

¹²Bij allen die mij belagen
wek ik de lachlust,
bij mijn burens nog het meest.
Wie mij kennen zijn verbijsterd,
wie mij zien aankomen op straat

vluchten haastig voor mij weg.

¹³Vergeten ben ik als een dode, weg uit het hart,
afgedankt als gebroken aardewerk.

¹⁴Ik hoor de mensen over mij fluisteren,
van alle kanten dreigt gevaar.
Ze steken de hoofden bijeen
en smeden plannen om mij te doden.

¹⁵Maar ik vertrouw op U, HEER,
ik zeg: U bent mijn God,

¹⁶mijn lot en mijn leven zijn in uw hand,
bevrijd mij van mijn vijanden en vervolgers.

¹⁷Laat het licht van uw gelaat over mij schijnen,
toon uw trouw en red uw dienaar.

¹⁸HEER, U roep ik aan, maak mij niet te schande,
laat de goddelozen te schande staan
en verstommen in het dodenrijk.

¹⁹Zwijgen moeten de leugenaars,
die hoogmoedig en vol verachting
rechtvaardige mensen beschuldigen.

²⁰Hoe groot is het geluk
dat U hebt weggelegd voor wie U vrezen,
dat U bereid hebt voor wie schuilen bij U,
heel de wereld zal het zien.

²¹U verbergt hen in de beschutting van uw gelaat
voor de lagen en listen van mensen,
uw tent biedt hun een schuilplaats
voor de laster van kwade tongen.

²²Geprezen zij de HEER om zijn trouw,
Hij heeft een wonder voor mij verricht,
Hij ontzette mij als een belegerde stad.

²³In mijn angst had ik gezegd:
'Ik ben verbannen uit uw ogen,'
maar U hebt mijn smeekbede gehoord
toen ik U om hulp riep.

²⁴Getrouwen van de HEER, heb Hem lief.
De HEER behoedt de standvastigen,
voorgoed rekent Hij af met de hoogmoedigen.

²⁵U die uw hoop vestigt op de HEER:
wees allen sterk en houd moed.

Preek

Lieve mensen,

Een tijd lang had je een programma op televisie van de VPRO getiteld '24 uur met ...'. Een gast werd 24 uur lang opgesloten in een kamer samen met de presentator – onder anderen Wilfried de Jong en Theo Maassen hebben het gepresenteerd. Rond het middaguur kwam iemand binnen. En dan zat je een heel etmaal met elkaar opgescheept. Tot ver in de volgende dag. Eten, filosoferen, een spelletje, stilte, slapen. Met allerlei camera's er bij. Dat leverde boeiende televisie en interessante gesprekken op. Deze psalm van David zou je ook kunnen betitelen als '24 uur met David'.

Want er zitten twee opvallende momenten in deze psalm. Die allebei gaan over de hand van de HEER. Eerst heb je daar vers 6:

Slide: ⁶In uw hand leg ik mijn geest,
HEER, trouwe God, verlos mij.

Dat is later het avondgebed geworden van Joodse kindertjes. Een soort 'ik ga slapen, ik ben moe'. Dus het begin van de nacht. Je legt je leven in handen van God en doet je ogen dicht. Prachtig is dat onze Heer Jezus dit aan het kruis ook in zijn mond neemt. Als Hij gaat sterven. Dan bidt Hij het avondgebed van een kind. Overgave. Hij legt dat ook op onze lippen. In het sterven mag je je veilig weten in Gods handen. Dat gold ook voor Hans, Marieke en Kees. Maar goed: avondgebed dus.

En als je van verder leest, dan komen die handen van de HEER weer terug. In vers 16 en 17.

Slide: ¹⁶mijn lot en mijn leven zijn in uw hand,
bevrijd mij van mijn vijanden en vervolgers.
¹⁷Laat het licht van uw gelaat over mij schijnen,
toon uw trouw en red uw dienaar.

Je zou kunnen zeggen: dit is het ochtendgebed. Je hebt je leven in Gods handen gelegd toen je ging slapen. Je legt het opnieuw in zijn handen nu je dag begint. Laat het licht van uw gelaat over mij schijnen. Je verwacht elke ochtend de zegen van de HEER. David begint zijn dag met God. Ook al heeft hij het zwaar. En een onrustige nacht gehad. Nu bidt hij om licht. Om Gods nabijheid. Die heb je nodig. Bijvoorbeeld ook als je zonder iemand verder moet. Als een geliefde gestorven is.

Dus deze psalm heb ik gelezen als '24 uur met David'. Hij is in gesprek met God. Over zijn leven. Uitleggers vragen zich af wanneer David deze psalm gedicht heeft. Sommigen denken aan de tijd dat zijn zoon Absalom in opstand kwam. Het zou zomaar kunnen. David heeft meer periodes van onrust en vijandschap gekend. Van chaos en verdriet. Dat het leven zoeken was. Dreiging om je heen. Dat is zo fijn aan de Bijbel. En aan David. Het is herkenbaar wat hij meemaakt. De Bijbel is vol met echte mensen die midden in de wereld staan. Mensen als jij en ik.

Tussen vers 6 en vers 16, tussen de handen van God, zie je als het ware Davids nacht. Ik vind het heel herkenbaar. Je gedachten gaan alle kanten op. David zingt zijn vertrouwen uit. Maar dan ineens weer bekruipt hem een ander gevoel. Van ellende en nood. Ineens realiseert hij zich dat hij niet in zijn eigen bed ligt, maar op de vlucht is voor zijn zoon. Dat allerlei mensen zich tegen hem keren. En dan moet hij zich weer te binnen brengen dat God hem niet zal laten vallen. En zo denderen de

denkbeelden heen en weer. Onrust in de nacht. Herkenbaar. En hoe je ook probeert te vertrouwen, toch bekruipen de sombere gedachten je ook steeds weer.

Daarvóór, in vers 1 tot 5, heb je de middag en avond. De psalm begint vol vertrouwen. Schuilen bij God. Belijdenis dat Hij je rots is, je vesting. Je gids die je door het leven leidt. Dat zijn momenten van houvast. En zo laat God zich ook zien. David kan talloze gebeurtenissen aanwijzen in zijn leven waar God dichtbij was. Redding bracht als het niet goed ging. De duivel probeerde hem er onder te krijgen. Best wel vaak kwam David in situaties waar geen redding mogelijk leek. En toch was onze Heer er telkens weer bij om te redden. Om richting te wijzen. Om rust te geven en ruimte te creëren. Neem het gevecht met Goliath. Maar ook de tijden dat Saul achter David aan zat. God bleek elke keer zijn rots. Zijn beschermer. En zo gaat David dus de nacht in. Ik ga slapen, ik ben moe.

Dan volgt dus die onrust en dat heen en weer geslinger tussen hoop en vrees. En dan komt na vers 16 de volgende ochtend en de rest van de dag. Laat het licht van uw gelaat over mij schijnen! Want ik heb U nodig, Heer. De problemen zijn niet weg na een nacht slaap. En je kunt dus weer tegen de dag opzien. Ook in periodes van rouw is dat zo. In je droom heb je misschien die ander weer levend gezien. Zijn of haar stem gehoord. En als het dan weer licht wordt. En de plek naast je blijkt leeg. Het Whatsapp gesprek verdwijnt steeds verder naar onder. Even bellen, denk je ... o nee. Je mist hem of haar zo verschrikkelijk.

De realiteit wordt niet ineens anders als je bidt. Als je worstelt met God. Ook niet als je uitgerust wakker wordt. Maar er is één ding wel constant. Dat heeft David ontdekt. En dat zingt hij ons voor. God is een schuilplaats. Die uiteindelijk je leven terecht zal brengen. Die beschutting geeft. David roept je aan het einde van de psalm op om sterk te zijn en moed te houden. Omdat hij weet dat je veilig bent in Gods handen.

Die handen van God, die in de avond en de ochtend. De nacht en de dag. Die om je hele leven liggen. David gaat jou en mij voor om zo te leven. En zo te bidden. 's Avonds: ik ga slapen, ik ben moe. Vader, in uw handen leg ik mij te rusten. En dan 's ochtends, na een nacht van rust, maar ook na een nacht vol onrust, de dag weer beginnen met een gebed: mijn lot en leven zijn in uw hand. Laat het licht van uw gelaat over mij schijnen.

Zo mogen we elke 24 uur gezegend leven. Hoe groot de chaos in de wereld ook is. Hoe onrustig je hart ook voelt. Hoe moeilijk en verdrietig soms de dag ook verloopt. Elke 24 uur, zeven dagen per week, 24/7 is Gods hand om en onder je leven. David zingt ons toe en wij bemoedigen elkaar. Wees sterk! Houd moed! Want in Gods handen ben je veilig. Voor eeuwig.

Amen